

Womhaj Bóh!

Ciziko 40.

1. ott.

Četnik 9.

1899.

Serbske nedželske lopjenka.

Wudawaju šo kóždy šobotu w Šmolerskej knihcizišcežerni w Budyšinje a šu tam dostać ša šchwórtlětnu pschedplatu 40 np.

18. nedžela po šwi. Trojizy.

Zapochtoške štutki 17, 31.

Bóh je wěšty džen postajil, na kotrymž chze wón šudzić zly šwět i prawdu psches muža, w kotrymž je wón to wobšamknyl a je postajil wschitkim tu wěru, šo je wón jeho i mornych šbudzil.

Tyždenja šlyšachmy něšto i Pawołoweho předowanja, kaž wón něhdy Athenškim na jich torhoschězu stejo džeržeshe. Přenje, šchtož jim wón předowashe, bě, šo jim jašnje wuloži, šchto nam přeni artikel wo Bohu wuczi: Bóh je wschedomóžny, štworiczel njebeš a semje, wón pak tež wscho wot njeho štworjene šdžerži a wodži.

Dale jim Pawoł jašnje rošestaja, šchtož mamy w našchich prašchěrškich w druhim a třeczim artiklu stejo: Šhryštuš je Boži Šsyn, je tón, kiž budže junu wschón šwě' šudzić. Junu budže tu čaš, hžez budža ludžo še i h kre'ow a narodow, psched šudnym stolom teho šte wot Boha na to powołany, wschón šwět i tónle muž, w kotrymž je wscho wob-

Šsyn, tón šchizowany a wopiša, kaš wón wscheho še šandže, ale pak tež, še šbožnosće.

šwójich
(ni) šo
a šo

wschitzy, kiž do njeho wěra, junu ša nim še šwójich rowow postanu. Šwangelijon, w kažimž bhču wo tym žane rěče njebyle, šo junu wschitzy morni še šwójich rowow živi postanu, byl, kaž šlonzo, kotrež žane šwětlo wot šo njedawa.

Luby, něchtónžkuliž rjeknje: „Ša wěšče wěm, šo mam we šebi nješmjertnu dušchu, — to pak mi š wěre njeje, šo junu hdy moje čželo i rowa štanje.“ — Tajtemu pak ja praju: Čžlowjekowe čželo a jeho dušcha kručze do jena šlyšchatej. Bjes čžela nihdže žana jenicžla dušcha njeje, kóžda dušcha dyrbi šama šwoje čželo mēč. Šchtož njewěri, šo šmēje čžlowjek junu šame šwoje nowe pschekrašnjene čželo, tón je čžlowjek bje wscheje nadžije. Čhžyl mi něchtó napschecžič: „Wšchu tule wēž pak ja i zlym mojim rošomom dopšhjeć njemóžu“, temu dyrbjū ja wušnacž: Luby, ja šam wschaš to tež nješamožu. Šchtož móhl wschu tule wēž šo wschitka šrošymicž, tón dyrbjal šam Bóh bhč. Šo wschaš je wěrnó: Šhdyž je čžlowjek wumrjel a je do rowa položeny, teho čželo tam w šemi tlaje a šo do prócha pschewobročzi. Ša pak nihdy na to njehladam, šchtož tu šam še šwójimaj woczomaj wohladam, ale hladam radšcho na mojeho pschekrašnjeneho šbožnika, kiž nje-widomny horka na njeju knježi, a kiž je moja hlowa a mój kral, a praju šebi špochi: „Šbožni šu wschitzy tajzy, kiž drje še šwójimaj woczomaj ničzo psched šobu njewidža, ale tola wěra“.

Šo pak mi špochi wonka wutrobne wješele čžini, hdyž do lubeje Božeje štwórby šandū a w njej wuhladam, kaš

mi tam Bóh s wjele stow pschirunanjami a wobrasami, s jentym sa druhim, psched woczi staja, tak wschudze s nēcžeho semrjeteho a pschetlateho, nēcšto nowe rjane žive wufkhadža. Sechžyl pať mi nēcšto prajicž: „S čłowjekom smėje so s tym hinašcho“, s tajkimi swojimi rěčemi nje-móhł mje nihdy ničto samglicž a mi moju wěru nje-wěstu sčžinicž.

Moja wěra je a woštanje tajka: Jesuř je mój wumóžnik. Tón pať je mje, to rěka: mje wscheho, po cžele a duschi, wumóhł a tón šamy budže junu tež mje wscheho pschekrařnicž. Sčtož praji: „Ja mam swojeho wěsteho wěrneho wumóžnika“, tón s tym wupraji: „Ja mam s nim nēcšto, kiž mje junu s mojeho rowa wubudži a mje pschekrařni“. Sčtož řebi psched swojej řmjercžu njesamóže s wěstěj wěru prajicž: „Junu ja s mojeho rowa živy horjestanu“, tajki woštanje tak dolho bjes trořčta a bjes nadžije, doniž njeje wufnył wěricž: Nařch řbóžnik nař junu sawěsčže s nowa wubudži, nam nařche cželo pschekrařni a řtónčžnje hiřčžže wřcho pschekrařni, njebjeřa a řemju.

Na wřcho tole nař wřchitžy japosčtoljo se řwojej wucžbu pořasuja a tajkule wěru řebi nařch řnjes wot nař žada. Wřchón žyly řwět, niž jeno řami cžłowjekoj, ale řobu s nimi wřcho řtworjene, je s řadamowym řhrěřchenjom řobu do řkaženja a do řmjercže řapanjlo. — Duž dyrbi tón, kiž nařch wumóžnik rěka, a tiž tajki tež s wěrnej prawdu je, wřchón řwět, cžłowjekow a wřcho druge řtworjene, do noweje bójřkeje krařnosčže řtworicž, řo bylo tu wřcho do wřchitka řwjate a krařne. Wřcha dotal řdychowata řtwórba dyrbi byčž junu řobu se wřchěmi Božimi džěcžimi do žyła wuřwobodžena.

Takle je řwjaty řawol řwojim Athenskim řředował. Abo řchto je řebi tam se řwojim řředowanjom pořa nich dobył? — Někotři řo jemu wuřmjachu, dofelž jim jeho rěčž psche wřchón jich rořom džěřche; druřy jemu prajachu: „Junu druhi džěň chžemy řařo pschicž na tebe pořłuchacž“, s tym pať jemu dale ničto njeřlubichu, dnyžli nēcšto nje-wěřte; woni chžychu jeho wotbyčž.

Bože řłowo wřchaf je řwětnym ľudžom wohidne a njeřpodobne, dofelž řebi tajžy myřla, řo maja wřchitžy řami wřchu mudrořčž a wjazy rořoma, dnyžli tamni Boži pořłi. Tak bē to nēhdy, tak je to hiřčžže džěňřniřchi džěň. Na Bože řłowo drje wjele ľudži pořłucha, ale wěřjazyč je tu řpochi mało.

Alle tola bēchu tam tež wřchelazy mužoj, bjes nimi Dionyřius, radny řnjes, a pořłla žónřta, s mjenom Damaris, kiž buchū wěřjazy. řawol tam po tajkim na torhořčžžu pořarmo řředował njebē. řo cžařu bu tam wuřadka, kiž pschego dale rořčžesche. Bože řraleřtwo řuna řo žono-powemu řornješčtu: s małeho řornješčta rořčžže junu wulki řchtom. řawol pať je mēł na tym řwoje žive wjeřele, řo bē jow w tymle wulkim mēřčže tež dusche řa řwojeho řbóžnika dobył, kotrež mōžachu řebi wot tam řpěwacž:

Wřy, Božo, tebi s wutrobu džaf damy,

So twojoh' řyna řa řbóžnika mamy.

řamjen.

Tola řbožowny.

(Se řiwjenja stareho wojaka.)

(řotracžowanje a řtónčženje.)

Tak džěřche řhwilu wřchitko derje. Alle Bóh chžyřche wbohemu Wřlemej cžěžke pruhowanje napołożicž, řo by jeho wěru pruhował

a pořlynił. ředny džěň hejtman pytny, řo jeho widženje w nad-padažej mēřje wotebjera. Wón řebi najřjedy myřlesche, řo to s tobařowym pořčhom řwiřuje. řorřy pať řo pořasa, řo to wot řłabhch cžuwow (nervow) pschicž. Někto pschicžechu nowe dwěłowanja a řtarořčže. Sčto, hdyž wón wjazy njevidžesche? Sčto dyrbjesche potom byčž? —

Bjes tym bēřche pořđne lēcžo pschicžlo. W mēřčže ležachu wojazy, dofelž bēřche maneřv w blisřořči. 2. řeptember pschicž, tón džěň mēřesche řo řwjecžicž. Wojazy mēřachu wotpočžowanřki džěň a w blisřim lēřku mēřčženjo s wojatami řwjedžěň řwjecžachu. řudžba pořasche. ředny hejtman, kotriž bēřche nēhdy pořhal, řo mōžesche nēřřki lud tón džěň s wjeřelořčžu řwjecžicž, ředžesche pschi drōřy, hdyž wjeřeli wojazy nimo řhodžachu a pořucžesche řwoje řigary. řelniwje řebi na tón cžaf myřlesche, hdyž bēřche w młodořtnej mořy wjeřely wojat byl — někto brařčny muž.

W tajkich myřłach dohlada řo na muž, kiž wjeřelemu hanjenju pschicžadowařche, ale bēřche řam wřchón řrudny. řejtman žuřeho ř řebi řawoła a řo jeho prajčesche, cžeho dla je tajki řrudny. Někto tón žuřy pořjedasche, řo je pińčnik, kiž bēřche dla niřkeje řařłuřžby řłowne mēřto wopuřčžil w nadžiji, řo mōže pschi maneřrije wjazy řařłuřžicž, řo by žonu a džěcži lēřje řežiwil. Alle jeho nadžija njebēřche řo dopjelniła. Sčtož bēřche mēł, bēřche pschicžadžil a hižo wot řwojich wēřow bēřche wřchelafe řařtajicž dyrbjał.

řejtman řwojeho noweho towarřcha řobu domoj wřa, jeho na nož wobřhowa a jeho na druhi džěň se řwojimi řigarami won pořła do maneřra, hdyž jich řařo wjele rořpscheda. Tak džěřche pořes žyly cžaf a wobemaj bēřche pořhane.

ředny wječor, jako hejtman pińčnikoj řwoju řrudnu řiwjeřřku řistoriju pořjedasche a wo řrudnych wuřładach rěčžesche, hdy by wuřłepil, tón druhi na dobo je řwojeho řtoła pořłocži a praji: „řa řym hagle pořched někotrymi dnjami w řłowinach cžital, řo dyrbja řo tajžy invalidoj řaž wř, kiž řu hagle po wójnje řhorili, řamolwicž, řo bychu pořřiju dořtali. Wř macže řo po tajkim pořa wřřchnořčže řamolwicž.“

řejtman najřjedy ničto cžinicž njechajche, dofelž wuřpěcha njevidžesche. Tola na rěčž řwojeho pschecžela cžinjesche. To bēřche řa njeho cžěžki pučž. A řchtož wón pořa wřřchnořčže řłyřčesche, jemu wutrobu lōžo nječžinjesche. řam ničto wo tej wēřy nje-wjedžachu, tola jemu řłubichu, tu wēř hiřčžže junřočž wřřchnořčži pschedujesčž. To řo řta. Woni řo prajčachu a řłaj, hejtmanej řo řjana pořřija dořta, kotraž jeho psche wřchē řtarořčže pořbēhny. řdyž njeby tehdom na ředanřkim řwjedženju wutrobitořčž mēł s řubjenym pińčnikom pořčžecž, řo jemu to řbože dořtalo njeby. jeho dořrotu cžinjenje bēřche bohate žně pschicž. řorřy po tym wón žyly wuřłepi. Sčto by s njeho bylo bjes teje pořozny? Alle tak bēřche řo Bóh w prawym cžařu a hiřčžče pořjedy řtaral, řo dyrbjesche řo wřchitko ř lēřřchemu wobrocžicž. Tole najřonjenje džiwneje pořozny Božeje wuřłepjenemu řnutřłowne wōcžko wotewri, řo twjerdže a kručže do řwojeho řoha a řbóžnika wěřesche.

řowjedař tejele řistorije je řuřto tuteho řwojeho pschecžela wopřtal a dyrbi prajicž: wón je ředny hdy w řiwjenju tajřeho nje-řbožowneho cžłowjeka wuřładał, kiž bēřche tola řbožowny. Někto cžłowjekow je njeřpořojnych a pschecžiwu řohu morřoze, morřoze pschecžiwu řobucžłowjekam a pschecžiwu řebi pořchi najmjeřřchim njeřbožu, woni řu njeřpořojni a morřotaju bjes praweje pschicžiny, dofelž maja řwoje řtrowe řtawy a myřle a mōža s rukomaj džěłacž — mōža won hičž do pořow a na řahony — do krařneje řtwórby Božeje.

Ač, řo bychu řobu pschicžli, řhoreho hejtmana wopřtačž! Wón leži we wulkih bolosčžach na řwojim řanapeju abo we łožu, wulke bolosčže jeho cžwiluja. Na jeho blednym woblicžu bēřche pořnacž, jeho wulke bolenje. Dny pschicžechu, hdyž mōžeřčž lēřdy řchto wuřiwacž. Alle hdyž řo jeho prajčachny: „Wō, řo cži wjedže, łuby pschecželo?“ řo jeho woblicžo řeje a wón praji: „Wō řo derje wjedže!“ řawo wřchey řežerpliwosčži njeře. Wón mōžeřčž bolosčže napołożi, tež mōže da pořes řwoje řamóženje. wjele řpacž nje mōže, ř wjele myřli. ř ale ruričž +

Wón je

„řaf ř

a řchp

ale nětko, hdyž je nětko moja hlawa flaba k myšljenju, potom rěču a modlu se flowami kherlufcha; tak so nóz minje a ja sabudu flwoje bolofče". Sčtož jemu radošč da k žiwjenju, běšče wěra do Jesom Khrysta, kotrehož mōže so nadžecž, so, hdyž brašne čželo jeho seiškeje hěty rospadnje, wón horkach w njebježach dom namafa, wot Boha twarjeny. Duž je sbožowny w njesbožu.

Tak džěšče lěta dolho. Nětko bu tón bēdžer wotwolany k njebješkim wójškam. Čžehož je so nadžal, to je wěšče dobył, dobyčerštu palinu džěči mēra. „Sbožny je tón muž, kiž spytowanja snješe; pšchetož, hdyž wón sprawný ščinjenje je, dostanje wón tu frónu teho žiwjenja, kotruž tón Knjes flubil je tym, kotřiž jeho lubuja". Šaf. 1, 12.

Njesbožowny, a tola sbožowny.

N a d p a d .

Powjedancžko dobrowólnika.

Špišal Saw hrabja Tolstoj.

(Potracžowanje.)

„Duž dha njech nětko tutu flwjatu podobišnu na flēbi nošy", potracžowasche wona se flwojimi flowami. „Pšćzeli jemu s nim moje požohnowanje. »Šastupniza« flwjata šafituje jeho. Wošebje w bitwach njech wón wobras štajnje na flēbi nošy. Šraj jemu tež, nanko: macžerka twoja flēbi tak pščeje."

Šslubich jej, so porucženje flwērnje wufonjam.

„Ša wēm, wy budžecž je jeho lubowacž, mojeho Šasčenkū", powjedasche štaruščka dale. „Wón je tajki pšćny. Wērcžje mi, žane lěto so njeminje, so mi njeby pjenješy pšćla, a Šanzu, mojej džowzy, wón tež hušto pomha: a wšcho to wot flwojeje wšchēdneje mšdy! Džakuju so sawēšče Bohu do wēčžnosče," šlōncži wona se flylami we wōčžomaj, „so je mi tajkeho flyna dal."

„Pšča wam wón hušto?" woprašchach so.

„Nětko, nanko: jenož jeničžy ša lěto, a hdyž pjenješy pšćzeli, šarpišče tež flowcžko, hewak pak niž. Šeli, šraj wón, mamuščka, ja wam njepišču, dha je to inamjo, so flym žiwy a štowny, a jeli so mi něšcho štanje, pšched tym pak njech mje Wōh ščituje, dha tež bješe mnje pižaja."

Šako kapitanej požylku jeho macžerje pšchepodach (bēšče to na mojej šwartērje), wuprošy wón flēbi wote mnje papjeru k šawalenju, šawali wobras wobhladniwje do njeje a tyflny jōn do šaka. Powjedach jemu wjele nadrobneho wo žiwjenju jeho macžerje, — kapitan pak njelčesche. Šako bēch šlōncžik, dōndže wón do flucžifa a natyflasche flēbi tam dolho flwoju trubku.

„Šaj, wona je čžejče hōdna žōnška!" šarēčža wón wot tam s nēškim štruchlym hložom. Wjedže mje Wōh hšchēže tak so ju wohladam?"

W tutnych prostnych flowach šjewješče so bješ mēry wjele lubosče a žadoščje.

„Čžeho dla fluzičže wy tudy?" woprašchach so jeho.

„Dyrbju tu fluzičž," wotmolwi s pšchewēdženjom. „Dwoja mšda je ša mnje, fludeho čžłowjeka jara wažna."

Kapitan bēšče jara šlutniwje žiwy: wón njehrajesche šharty, džěšče porēdko na piwo a flurjesche wšchēdny tobač, kotryž wón, njewēm čžeho dla, njemjenowasche wšchēdny tobač, ale šambrotališki tobač. Šapitan je so mi hižo prjedy špodobač: wón bēšče jedyn s tamnych prostnych, špokojnych ruškich ludži, kotrymž rad a lohko runu flmuhu do wōčžow hladašč; tola po tutnym roščžowanju šacžuwach ja ša njeho wēšte potčesčowanje.

II.

W 4 hodž. rano na drugi džēn pšchindže kapitan po mnje. Wón bēšče flēbi šary, wjetki ropor bješ epoletow a lesginške* šchē-roke š wy wobul, bēly papach** s wottorhanym, šažōtnjenym flurpe' š... a nješawidžōmnu asiatišku šchajšku pšches ramjo vor... šhtacžk,† na kotrymž wón jēchasche, štupašche... še štajnje a machasche bješ pšchēštacža je... š na to, so njebēšče w flgurje

hdžēž Lesginojo bydla.

* Šerškešōjo — ludžo

wowēža

lubeho kapitana ani mačo wojerškeho waschnja, ani ničžeho rjaneho, dha wošnamjenjesche so w njej tola, so jeho ničžo s runowahi njepšchinješe; a to šbudžowasche bješ wole potčesčowanje k njemu.

Njedach jemu ani mjēšchimu čžafacž, štocžich flamy wotomil na šonja a wujēchachmoj hromadže s wrotow twjerdžišny.

Batalijon bēšče hižo 200 flāžen (nēhdže 400 m) pšched namaj a šdasche so jako nēšajka čžorna, fruta, so hibaza hromada. Pohlo bēšče wuhudacž, so flū to pšchžy, hižo s teho, so nad nimi jako flēp dolhich jehlow so jich bajonety blyšchēžachu; porēdko dolētowachu tež k namaj šynti wojerškeho špēwa, bubona a rjaneho tenora, wjednika šchēsteje roty, kotryž bēšče mje hižo wošpjet w twjerdžišnje rošwješeliš. Droha džěšče wo fljedž hlubokej a šchērofej „balki",* pšchi brjōsy mjēšchēje rēki, kotraž runje nětko „hrajesche", to rēka: woda bēšče pšches brjōh wustupila. Šadla džiwich holbi šlētowachu nad wodami: to flēpach so na kamjenje na brjōsy, to minychu so šawrōčžo w powēšje a šlētowajo w šchē-rokich kolach čžłowštemu wōčžku. Šslōnžo njebē hšchēče šesthadžalo, tola wjēčhi praweje štrony „balki" šapocžachu so rošjašnijowacž. Šchēre a bēle kamjenje, žōtkošeleny moch, s rožu potryte dorncželowe kētki, wišchnje a druge šchatomy wustopowachu s wurjadnej jašnosčju a rasnosčju na jašnym, šlotym rašškim flwētkē; ša to bēšchtej druha štrona a hluboki pucž potryty s tolstěj flurjau, kotraž so s dymjazy, njerunymi žōlmami žōlmjesche, flurej a potšmurjenej a pšchedštajeschtej mēšchēžju wšchelafich barbow: blēdwlila, nimale čžornu, čžēmnošelenu a blēdu. Runje pšched nami na čžēmnym lasurje njebješkeho wobfluka blyšchēžachu so s wurjadnej jašnosčju kručē-bēle hobry flnēhōwych hōr se flwojimi špodžiwny, ale hacž do najmjēšchich drobnoščžow rjanymi ščinami a čžarami. Šchwjercžki, šonki a tyflazy druhich pšchēščōw wozucžichu we wyšokej trawje a napjelnjachu powētr se flwojimi jašnym, nje-pšchēštawazy, šyntami: šdasche so, so njelicžōmna hromada malych šwōncžkow w flamych wušchach šyncži. Powētr wonjesche ša wodu, trawu a flurjau — s jēnym flowom: wón wonjesche ša šašnym pšchēščōm lētnim ranjom. Šapitan naklepa wōhēn a šafuri flēbi trubku; wón šambrotališkeho tobaka a šchwampa bēšče mi wošebje witana.

(Potracžowanje.)

Wšchelate s blisfa a s dalōka.

— Šraflny wot Boha požohnowany flwjedžēn je pobocžne Gustav-Šdolšfke towarštwō ša Budyške hamške hejtmansštwō šafidženu wutoru w Šakēzach flwječžilo. Šdyž wjedro wot pondžele hrozáže Šakēčanow bojašliwych čžinjesche, Wōh luby Šnjes na flwjedžēnškim dnju njenadžite mile wjedro wobradži — haj flamo lube Bože flōncžko nam flwoje witane pruhi pšćla. Šaž hižo pšched dolhimi lētami na mišionškim flwjedženju, tak mōžachmy tež pšchi Gustav-Šdolšškim flwjedženju pōjnacž dobru žyrkwinsku myšl wošady, kotraž bēšče so w pšchihotach na našch flwjedžēn w jēnej myšli šjednocžila. Žyrkej bēšče so najrjēnšcho wupšchila a wo wšy a pšchi pohrjebnišchēžu wohladašmy rjane čžēne wrota — we dwēmaj bēšče tež šerbške napišmo, so na našch Gustav-Šdolšški flwjedžēn potčahowaze, čžitacž: „Šrawy budže w flwojej wērye žiwy." Wšch-pōlōnju w 1 h. flwjedžēnški čžah na šarški dwōr pšchicžēže, hdyž bēšče so pšchedšydstwo pobocžneho towarštwō a flnježa duchowni s blisfa a s dalōka šhromadžili. Wšchitke towarštwō wošady so wobdžēlichu: wōhnjowa wobora, wojerške towarštwō, šerbške towarštwō, turnowanske towarštwō, gnejnska rada, mlōdowcž a šchulške džěčži prēnjeje rjadownje — a žyrkwinske priōdštejēštwō, šady kotrehož flnježa duchowni a hoščžo šastupichu; čžah hibasche so se šyntami hudžbneje kapaly najprjedy na torhosčēžo a potom so na prawizju šawinyšch pšches wješ čžehnjēsche do Božeho donia. Boži dom bēšče wšchōn pšchepjelnjeny, tak so dyrbjachu w šerbškim flmšchenju šchulške džěčži s čžaha wotštupicž, so njebychu na flmšchenju mēšna braki. Šrēnju wōltačnu fluzbu mējesche na wobēmaj flmšchōmaj wošadny flnjes šarar Šōlcž-Šakēčanški. Šako flwjedžēnški prēdar na šerbškim flmšchenju štupi na šlētku najšaršchij fln na našchō flnjeja šararja — flnjes šarar Šan Šōlcž s Šakēho Budyšchinka, nam Ššeršam wšchēm luby a drohi pšches nadobne prōžowanja wo šutki šchēščijansškeje lubosče w našchich pobōžnych čžahpōpšchach. Mōžnje a rjenje flincžesche jeho hlož pšches wulki pšchepjelnjeny Boži dom a do wutrow. Ša šažōžku šexta Ššther 8, 6 wōn wuloži: „Ša džēnšniškim flwjedženju flū-

* Balka rēka po šawšajškej narēčži hluboki pucž mješ škalnišchēžami.

bimy febi nowu fwerńoscę k skutkej Gustav-Abolffkeho towarstwa." 1. Pšched nami nusa našchich ewangelskich bratrow a kotrow; 2. We naš ho horjaza ewangelska wutroba; 3. Nad nami Boža pomoc a zohnowanje. We hlubokonatwarjazym předomanju buchu naše dusche tež pšches napomnjenje najwážnišchich podawlaw se skutkowanja Gustav-Abolffkeho towarstwa a pšches rjane pšchirunanja wubudžene a sa fhwjatu wěz sahorjene. Skbnčnu woltarńu Božu fhwjatu mješesche na ferbstkim kemschenju k. farat rječer Satub. Do němškeho kemschenja mješesche ho fhwjedženiski czah pšches knjezi dwór, hdžež bě knjeni kollatorka pšchijela, so by na fhwjedženiskim kemschenju pšchitomna byla. Na němskim kemschenju předomawšche knjes sekundarius Häbler i Budyschina wo 1 Mój. 43, 29—31: „Josef a jeho bratr Benjamin — wobraz Gustav-Abolffkeho towarstwa w jeho skutku lubosče je fhwjim praschenjom a napominanjom na tebe.“ 1. Snajesch ty twojeho bratra, twojeje maczerńeho fhwyna? 2. Sahori ho tebi wutroba sa njeho? 3. Duž kładže khléb horje. Se žiwymi sahorjazymi fłowami wubudžesche czesčenju knjes předať k wážnemu skutkej Gustav-Abolffkeho skutkowanja nutnym pošlucharjam žiwe wobraz i dželanškeho pola našeho towarstwa podawajo. Knjes kantor Kjelka nam na ferbstkim kemschenju rjane fhwjedženiske spěwanje schulskich džeczi a na němskim krašny pšchednoscht spěwanškeho kthora postiči. Bohata kollekt dawasche rjane fhwědčenje wo sahorjenosći, kotruž běsche fhwjedžen do wutrobow pšchijesl. Na ferbstkim kemschenju ho nawda 122,91 hr. a na němskim kemschenju 128,12 hr. Džak lubej Rakeczanskej wošadže, kotraž je tón fhwjedžen tak rjenje pšchihotowala a wuhotowala. Ewangelska lubosč je ho wufhwjala — wona njech kěžje a rosče w našchich wutrobach!

K h ě r l u š h .

Kak Jesuž człowisku duschu woła a napomina, so by pšchwatala a hotowa bywa, hdž wón pšchidže, so by ju jako nawoženja sa fhwju njewjestu k Božemu fhwjatemu trónej wjesč móhl.

Słóh: Ach, so moja fhwjertna schunda atd.,
abo tež: Wójni prawje, hdž ta hnada atd.

Ach, kak naše czahy sańdu,
Lěta, dny a mješazy.
A k nam czahy fhwjertne nańdu,
Čahnił wotbil hodžiny.

Wopomni dha, o luba duscha,
Čah h h tež ty hotowa
Na pucz, kaž ho tebi fhwšcha,
Hdž cze Jesuž sawoła!

Pšchihotuj ho, fhwataj fhwěru,
Tvoj czah bórny nimo je.
Wuhotuj ho i prawej wěru,
Kaž fej Jesuž žada cze.

Jesuž žno na pucz steji,
Kíž je wufki, czernjowy,
Schěroki dže k heli dele,
Na kotryž czert kiwa cze.

Jesuž tebi ruku stiči,
Wjedže tebe k njebjesam.
Čert pak fhwje helste džeczi
Čžeri tu do hele ham.

Duscha, fhwataj, mary steja,
Kaschč a row je hotowy,
Koscherjo tež hižo džeja,
Na wězi je swonjenje.

Duscha, hladaj, wěnzhy noscha,
Čželo i nimi wupšcha.
Pšhecželjo Jesuža prošcha,
So czi wěnz tež czesče da.

Duscha, fhwataj, žno ho spěwa,
Kschiz je hižo sběhjenje,

Kíž ho njezy předy czěla;
Kotryž kthorhoj mēra je.

Duscha, fhwataj, sčto ho fhwšchi?
Duchowny tam wotprošcha
Tvoje wulke, czěžke hrěchi
Sa tebe p'la Jesuža.

Duscha, sčto ho komdžijich hiščeže,
Čželo, dom czi wšaty je,
Kšebene tam budže czijche,
Hdžež wotpoczint dostanje.

Duscha, fhwataj a stup k rowu,
Hdžež to czělo wostanje,
Hdžež ho na daloku drohu
Zohnowanje dostanje.

Duscha, fhwataj k twojom' mēru,
A stič ruku k Jesušej
Wołaj: „Sa du i prawej wěru,
Kaž h h, Jesu, žadať fej.“

A praj: „Jesu, wjedž mje nětko
Kaž h mój febi fhwibilej,
Tam do sahoddy tnych kwětkow
Kíž je twój Gethsemane.

Wjedž mje jako nawoženja,
Jesu, fhwju njewjestu
S wěnzom wěry wupšchenu
A Božom' fhwjatom' woltarju.

Wjedž mje k Božom' fhwjatom' trónu,
Jesu, kaž mi lubil h h,
Hdžež mi dacž chzesch klotu trónu,
Jesu, hdžež ham pšchi mni h h.

Tam čžu fhwalicž fhwjoh' Boha
Wšche wšchitke njebjesa
Časpěwacž tón kherlusch i nowa:
„Duscha, jow budž wješela!“

Teutscher w Porschizach.

Něšto k rospominanju.

Džatowanje ničo njeplaczi, a ho Bohu a człowjekam derje spodoba.

Dobrowólne fhwilne dary sa wbohe hlódnje džeczi w Afrizy w Šerbach nawdate:

N. N. i Budescžanskeje wošady	5	=	—	=
S Hornjo-Wnješdžanskeje wošady	27	=	—	=
Sšwětosch i Wulkich Šžar	1	=	—	=
S Nješwacžidliškeje wošady (1. šberka):				
We Łusy: schulste džeczi	27	hr.	—	np.
M. i Ž.	20	=	—	=
W Kšawojje: K.	3	=	—	=
W Nowej Wšy: G.	2	=	—	=
W Nješwacžidle: S. Š.	5	=	—	=
Wud. G. a B.	6	=	—	=
M—a	3	=	—	=
Wud. R.	2	=	—	=
S. Š.	4	=	—	=
G. Š.	5	=	—	=
S. Š.	7	=	—	=
Ssm. Š. Š.				
S. Š.				
Wud. L.				
Khuda wudowa				
Njemjen.				

W mii